

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἡ ὑπομονὴ εἶναι ἀγία διαγωγὴ ἐν δυστυχίαις, εἶναι ἀρετὴ ἐν δυσπραγίαις· χάρις φυλάττουσα τὸν ἄνθρωπον ἥρεμον ἐν πάσαις ταῖς καταστάσεσιν· ἀγαθὸν ἐν κακοπραγίᾳ· ἀγνὸν ἐναντίον τῶν μειονεκτημάτων τῆς ἀγνότητος. Ἡ ὑπομονὴ ἀφαιρεῖ τὸ ἀμάρτημα τῆς ἀθλιότητος, καὶ τὴν καταπονοῦσαν δύναμιν τῆς ἀθλιότητος. Εἶναι τὸ κέντρον καὶ οἱ ὀδόντες πάσης θλίψεως· ἡ ἀποτυχία πάσης τεθλιμμένης καταστάσεως, καὶ καθίστησιν εὐτυχὴ τὸν ταλαιπωρούμενον. Ἡ ὑπομονὴ εἶναι νήνεμος· θάλασσα ἐν παντὶ ἀνέμῳ· γαληνία ψυχὴ ἐν πᾶσι τοῖς καιροῖς· νῆμα ὁμαλῶς κλωσθὲν διὰ πάντων τῶν τροχῶν τῆς θείας προνοίας. Εἶναι ψυχὴ οὔτε ὑπερβαίνουσα οὔτε ἐλαττουμένη τοῦ μέτρου, οὔδ' ἄγαν εὐαίσθητος οὔδ' ἥττον αἰσθανομένη τὴν λύπην· οὔτε ἄνευ δακρύων οὔδ' ἄνευ ἐλπίδος· οὔδ' μεμψιμοιροῦσα οὔδ' ὑπεραίρουσα· οὔτε περιφρονοῦσα τὴν τιμωρίαν, οὔδ' ὀλιγοψυχοῦσα ὅταν σωφρονίζηται. Ἡ ὑπομονὴ ἀποδίδει ἥρεμον γλῶσσαν ἀντὶ δριμύειας· ἡ ὑπομονὴ δὲν δύναται νὰ ᾗ κακόγλωσσος. Εἶναι πτωχὴ χήρα ἀσμένως δίδουσα καὶ ὑπακούουσα ἐνι προφῆτῃ καὶ τοῖ ὀλίγην τροφὴν ἔχουσα ἐν τῷ πύθῳ καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ ἀγγεῖῳ· εἶναι ὡς ἐκεῖνος ὅστις εὐθύμως μεταβαίνει νὰ φάγῃ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ζωοτροφίαν καὶ ν' ἀποθάνῃ. Ἡ ὑπομονὴ, καὶ ἐν τῇ ἐσχάτῃ στενοχωρίᾳ δὲν δύναται νὰ λαλήσῃ ἄνευ σεβασμοῦ περὶ θεότητος. Ἐχει ψυχὴν ἡρεμοῦσαν, ἀπέναντι τῆς σκληροτέρας δυστυχίας. «Οὐχὶ ἡ ἐμὴ ἀλλ' ἡ σοὶ γενέσθω θέλησις». Ἐὰν τὸ ποτήριον τοῦτο δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ, ἅς παρέλθῃ τὸ αἷμα μου. Ἐὰν ἡ ὑπόθεσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ζῇσῃ χωρὶς ἐγὼ ν' ἀποθάνω ἅς ἀποθάνω· «ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται». Προτοῦ ἔλθῃ ἡ θλίψις ὁ ἄνθρωπος εἶναι γαλήνιος ἐν τῇ γαλήνῃ, ἐνῶ ἡ ὑπομονὴ εἶναι γαλήνη ἐν τρικυμίᾳ. «Ἡ δὲ ὑπομονὴ ἅς ἔχῃ ἔργον τέλειον, διὰ νὰ ᾗσθε τέλειοι καὶ ὀλόκληροι, μὴ ὄντες εἰς μηδὲν ἐλπείετε». (Ἰακώβ. α', 4).

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ).

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΛΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ΗΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 13].

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ.

Ὁ Βάλτερος ταχέως ἀπεφάσισε, καὶ μετὰ πολλῆς εὐγνωμοσύνης ἐδέχθη τὴν προσφορὰν τοῦ σὺρ Τζῶν. Ὁ κύριος οὗτος τὸν περιέφερεν εἰς τὴν οἰκίαν ἐνθα ἐσκόπει νὰ τῷ δώσῃ δύο δωμάτια, καὶ τὸν ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἀγαθὴν κ. Βένσων, ἥτις μετὰ τῆς ἀνεψιάς αὐτῆς ὑπεσχέθησαν νὰ πράξωσιν ὅτι ἡδύνατο διὰ τὴν ἀναπαυτικὴν αὐτοῦ διαίταν. Ὁ γέρον ἐκάστοτε ἀνέκραζε «παραπολὺ καλὰ δι' ἐμέ! Ποῖος θὰ ἐφαντάζετο ὅτι τοιαύτη ἤθελε μοὶ δοθῇ κατοικία εἰς τὸ γῆρας μου;»

Ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Λονδίνον, ἔλαβε τὰ ἐπιπλά του καὶ ἀπεχαιρέτισε τοὺς φίλους αὐτοῦ τοῦ Κόβεντ Garden. Ἦτο καλῶς ἐκεῖ γνωστὸς πάντες δ' ἐλυπήθησαν διὰ τὴν ἀναχώρησίν του, ἀλλ' ἐχάρησαν ἀκούσαντες περὶ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ τύχης. Ἡ οἰκοδόσποινα αὐτοῦ ἐλυπήθη ὅτι χάνει τὸν ἥσυχον ἐνοικιαστὴν, τοῦ ὁποίου τὰς κανονικὰς πληρωμὰς καὶ τὰς ἡσυχούς ἔξεις πολὺ ἐξετίμα. Μετὰ βαρυθυμούσης καρδίας τὸν εἶδεν ἐν τῇ ἀμάξῃ ἥτις τὸν ἔφερεν εἰς τὸν σταθμὸν. Ὡς τελευταίαν περιποίησιν ἐφρόντισε νὰ τῷ δώσῃ ὀλίγην τροφὴν νὰ φέρῃ μαζὺ του μήπως πεινάσῃ εἰς τὴν ὁδοιπορίαν.

Τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ Δικ ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ προσφιλὴς γηραιὸς αὐτοῦ φίλος ἐπρόκειτο νὰ μετακομισθῇ εἰς Λένχαμ εὐκόλως δύναται νὰ φαντασθῇ τις. Ἡ κ. Βένσεν εἶχε τὰ πάντα ἑτοίμα ὅταν ἔφθασεν ἐσπέραν τινα ἐν μέσῳ τοῦ Ὀκτωβρίου. Ὁ Δικ ἐπῆγε πρὸς συ-